

Vanvirðir fólka- hugsanina

TAÐ plagar ikki at vera fólka-floksmonnum fyri — sjálvandi við undantaki av stavna-manninum — at vanvirða fólkahugsanina. Flokkurinn eigur ein figgjarmálaráðharra, sum ongantíð er bangin fyri at siga sína hugsan, ei heldur er bangin fyri at lurta eftir, hvat onnur hava at siga. Men nú tykjast nýggir vindar at blæsa í flokkinum.

TÁ skúlanæmingar í Hoyðøl-um í vikuni í allari hampulig-heit bankaðu á dyrnar hjá Svend Aage Ellefsen, lands-

stýrismanni í samferðslumál-um, og bóðu hann taka ímóti nøkrum undirskriftum ímóti undirsjóvartunnlinum, nokt-aði hann rætt og slætt at taka ímóti undirskriftunum.

HETTA má sigast at vera und-ir allan kritikk: at ein lands-stýrismaður noktar at taka í-móti nøkrum undirskriftum. Hetta er rætt og slætt at van-virða almennu fólkahugsan-ina og fólkaræðið sum so. Hann átti, um ikki annað, at duga vanligan fólaskikk og tikið ímóti undirskriftunum. Hvat hann eftir tað hevði gjørt við tær er ein annar spurningur.

UMRØDDA framferð lands-stýrismanna eigur ikki at

verða told. At hann í um-rødda máli hevur sína greiðu støðu er eitt. Men hann hevur ikki sum alment umboð loyvi til at nokta øðrum at siga sína hugsan, og tað er júst hetta, hann ger, tá hann sýtir fyri at

taka ímóti undirskriftum, sum mótmæla undirsjóvar-tunnlinum. Henda gerð hans-ara er hvørki honum ella landsstýrinum til miklan sóma. Hann átti rætt og slætt at skammað seg.

Ingeborg Vinther, forkv. í FA við javnaðarflokkin:

Slít við fólka- flokkin

-og skipið heldur eina breiða sam-gongu, har flest allir flokkar skulu sleppa at taka ábyrgd av egnum gerð-um. Allir hava nevniliga ábyrgdina av verandi stöðu.

Ingeborg Vinther, for-
kvinna í landssins
størsta fakfelag tekur
undir við Atla Dam,
løgmanni, tá hann í gjár
sigur við Sosialin, at
javnaðarflokkurinn ikki
kann ganga við til at
lóggeva um lön-
arlækkung.

-Javnaðarflokkurinn
kann ikki ganga við til
nakað, sum ger stöðuna
hjá teimum, sum longu
eru ringast fyri, uppafur
verri. Bara tað at flokk-
urinn er farin at reka
borgarligan politik sam-
an við fólkaflokkinn
merkir jú, at flokkurinn
er farin langt burtur frá

síni stevnuskrá sigur hon
og heldur fram:

Slít við fólkaflokk

-Ein hevur í dag var-
hugan av, at javnaðar-
flokkurinn ikki longur er
flokkurinn hjá arbeiðarum
og vanligum lønmót-
takurum. Skal flokkurinn
verða liv lagað, so haldi
eg, at hann eigur at gev-
ast við at samstarva við
fólkaflokkinn.

Eg havi ongantíð
dugað at sæð, at hann
skal fáa nakað sum helst
burtur úr einum
samstarvi við
fólkaflokkinn.
Ideologiskt liggja

Ingeborg Vinther heldur at samarbeiðið við fólkaflokkin er við at undirgrava javnaðarflokkin

flokkarnir nevniliga alt
ov langt frá hvørjum
øðrum. Meðan
fólkaflokkurinn er figg-
indi av allari fakfelags-
rørslu, so skal javnað-
arflokkurinn eittast at
samstarva við fakfelag-
ini, men tað visir seg, at
tá javnaðarflokkurinn er í
samstarvi við fólka-
flokkin er tað fullkomi-
liga ómøguligt at hava
nakað samband við
flokkin.

Breið samgonga

Ingeborg Vinther heldur
tí, at javnaðarflokkurinn
eigur at gera sær púra
greitt, at eitt samarbeiði

við fólkaflokkinn í
veruleikanum er við til
at undirgrava javnaðar-
flokkin. Og soleiðis sum
stöðan er í samfelagnum
í dag, so heldur hon ikki
nakra framtíð vera fyri
verandi samgongu.

Hon heldur haraftur-
í móti, at tað einasta
rætta í løtuni er at skipa
eina breiða samgongu.
-Allir flokkar hava á-
byrgdina av verandi stöð-
u, og tí áttu teir eisini
allir at verið við til at
vent gongdini. Og her er
ein breið samgonga tað
einasta rætta.

-Tað visir seg eisini,
sigur forkvinna í Før-

oya Arbeiðarafelag við-
ari, at tá fólkaflokkurinn
hevur ov stórt vald, tá
endar tað altíð við hóp-
uppsøgnum innan tað al-
menna, virksemi í land-
inum stöðgar upp ol.
Henda gongdin byrjaði
undir undanfarna fólka-
flokkslandsstýri, og hon
sleppur at halda fram nú.

Framleiða okkum burtur úr kreppuni

-Skulu vit koma burtur
úr hesi kreppuni, so
mugu vit framleiða okk-
um burtur úr henni. Tað
nyttar ikki at skerja og
aftur skerja. Tað eru
longu fleiri hundrad

tímalønt søgd upp hjá tí
almenna. Tey fara út í
tað svartasta arbeiðs-
loysi. Tá tey eru í
arbeiði gjalda tey skatt
og gera sína skyldu
mótvegis samfelagnum.
Tá kemur helvtin av
pengunum innaftur í
landskassan. Hetta er
betri enn at skula fara á
almannastovuna. Tí teir
pengarnir koma ikki
inn aftur í landskassan.
So tað er ein sera vánalig
loysn bara at skerja
almenna sektorin sigur
Ingeborg Vinther.

jan